

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/255/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611209886
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4611209886.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Sidónie Sládečkovej, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti odporcovi: D. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., Y. XXXX/X, o zaplatenie 705,36 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 5C/36/2012-27, zo dňa 12. marca 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti ako aj v časti o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 500,86 eura s 8,76% úrokom z omeškania ročne od 08. 10. 2009 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 30 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z., § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 559 ods. 1, § 517 ods. 1, 2, § 563 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, ust. § 2 písm. a), § 2 písm. b), § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii (v pôvodnom znení účinnom do 31. 12. 2007), čl. 3 ods. 1, 2, 3, čl. 5, čl. 6 ods. 1, čl. 7 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho mal za preukázané, že účastníci konania dňa 12. 03. 2008 uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 11.890,- Sk na nákup tovaru (sporák Fagor), ktorý sa odporca zaviazal zaplatiť v 27 mesačných splátkach po 689,- Sk, splatných vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 12. 05. 2008, pričom touto zmluvou navrhovateľ v ďalšom vopred vnútil odporcovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu (získanie úveru na nákup sporáka), ktorým bola zmluva o poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom. Z predmetnej úverovej zmluvy mal súd za preukázané, že odporca súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine sa podpísal aj pod tú časť predtlač listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, a ktorý mal vzniknúť až v budúcnosti. Podľa názoru súdu ak chcel odporca získať úver na zakúpenie sporáka, čo bolo primárne jeho pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu s navrhovateľom, nemal na výber a musel podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. V tomto prípade možno podľa názoru súdu usudzovať nedostatok vôle odporcu ako spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu s navrhovateľom ako bol primárne vo sfére jeho záujmu. Zároveň vyslovil pochybnosť o tom, či mal vôbec odporca reálnu možnosť oboznámiť so znením uvedených Úverových

zmluvných podmienok pri kúpe tovaru a taktiež súčasne pochopiť ich právny význam, keďže tieto podmienky sú veľmi rozsiahle s množstvom odbornej právnej terminológie a nie sú veľmi viditeľné voľným okom. S poukazom na uvedené dôvody sa súdu javil takýto právny úkon spotrebiteľa (odporcu v úverovej zmluve) ako neplatný s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navyše zastal názor, že uvedený postup navrhovateľa sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá v zmysle citovaných ustanovení Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu. Keďže odporcovi bola na základe neplatného právneho úkonu poskytnutá suma 500,86 eura, navrhovateľovi mohlo vzniknúť v súlade s ust. § 456 v spojení s ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo požadovať od odporcu vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške poskytnutého plnenia, teda v sume 500,86 eura, súd preto zaviazal odporcu zaplatiť uvedenú sumu navrhovateľovi. Okrem toho súd priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania vo výške 8,76% ročne od 08. 10. 2009, t. j. odo dňa nasledujúceho po tom, ako navrhovateľ požiadal o plnenie odporcu v lehote 15 dní, a to až do zaplatenia. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nepreukázal, že s odporcom uzatvoril aj zmluvu o revolvingovom úvere v písomnej forme, nemal podľa názoru súdu právo požadovať od odporcu zmluvný úrok vo výške 139,89 eura, poplatok za výber z bankomatu 16,03 eura, zmluvnú pokutu vo výške 19,25 eura, sankčný úrok 4,31 eura, mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 17,89 eura, poistné vo výške 7,13 eura, a preto súd vo zvyšku návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume 30 eur, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku v časti, v ktorej bol úspešný (0,061 % x 500,86 eura).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ s tým, že odvolanie odôvodní v lehote 20 dní. Odvolanie navrhovateľ podal prostredníctvom jeho právneho oddelenia. Následne dňa 23. 04. 2012 (po uplynutí 15 dňovej lehoty na podanie riadneho odvolania) podal na pošte písomné doplnenie odvolania, v ktorom žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a vyhovieť návrhu v celom rozsahu. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Uviedol, že žiadny všeobecne záväzný právny predpis vzťahujúci sa na prejednávajúcu vec, nezakazuje možnosť, aby na základe jednej písomnej úverovej zmluvy bolo dojednaných viacero úverov, pričom podstatným je, aby predmetná zmluva spĺňala zákonom stanovené formálne a obsahové náležitosti, čo dotknuté zmluvy spĺňali. Poukázal na to, že uzatvorením revolvingovej zmluvy odporcovi nevznikli priamo práva a povinnosti, keďže k účinnosti revolvingovej zmluvy muselo dôjsť k ďalšiemu úkonu zo strany odporcu - k aktivovaniu karty, a to zavolaním na určené telefónne číslo a aktivovaním karty prostredníctvom operátora, či automatického telefónneho centra IVR, pričom sa vyžaduje uvedenie identifikačných údajov za účelom predchádzania zneužitiu. Z uvedeného vyplýva, že odporca mal evidentný záujem na to, aby sa platná revolvingová zmluva stala aj účinnou, pretože vykonal prejav vôle smerujúci k aktivovaniu karty a úver začal čerpať. Bol toho názoru, že pri podpise zmluvy nebolo voči odporcovi vyvíjané žiadne násilie ani nepriamy nátlak na psychiku odporcu, a preto požiadavka platnosti právneho úkonu - existencia vôle - bola v tomto prípade naplnená. Okrem toho konštatoval, že rozsah právnej terminológie alebo písmo v dotknutej zmluve a úverových zmluvných podmienkach, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou, v danom prípade nemôže mať za následok neplatnosť právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 OZ. Ohľadom dodržania písomnej formy zmluvy o revolvingovom úvere, dodal, že táto bola dodržaná, keďže má písomnú formu, v ktorej je záväzkový vzťah individualizovaný v zmysle ust. § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. a tak isto bola dodržaná predpísaná písomná forma ako to vyžaduje ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., v dôsledku čoho je zmluva o revolvingovom úvere platná. V tomto smere za relevantnú považoval skutočnosť, že žiadny právny predpis neustanovuje, kde ma byť na listine, zachycujúcej písomný prejav vôle, umiestnený podpis. Svoje závery oprel aj o rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26 Cdo 2317/2006 a sp. zn. 23Cdo 1201/2009, ako aj o rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-453/10. Záverom dodal, že ochrana spotrebiteľa by mala byť len výnimkou zo všeobecnej zásady zmluvy slobody, pričom ako výnimka by sa mala vykladať reštriktívne.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením č.k. 7Co/134/2012- 55 zo dňa 29. júna 2012 odvolanie navrhovateľa odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. d) OSP z dôvodu, že nebolo odôvodnené, pričom doplnenie jeho dôvodov navrhovateľ do uplynutia 15 dňovej lehoty na podanie odvolania neoznámil.

Predmetné uznesenie Krajského súdu v Nitre napadol dovolaním navrhovateľ, ktorý žiadal aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že postupom

odvolacieho súdu mu bola odňatá jeho možnosť konať pred súdom, keďže blanketové odvolanie boli doplnené pred tým, ako o predmetom odvolaní rozhodol odvolací súd, preto naň malo byť prihladené.

Najvyšší súd ako dovolací súd uznesením č.k. 6 Cdo 277/2012 - 101 zo dňa 18. októbra 2012 uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 7Co/134/2012- 55 zo dňa 29. júna 2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, s tým, že v danom prípade odvolateľ vady odvolania odstránil ešte pred predložením veci na rozhodnutie odvolaciemu súdu, pričom bolo irelevantné, že k odstráneniu došlo po uplynutí odvolacej lehoty.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zrušení jeho predchádzajúceho rozhodnutia dovolacím súdom, prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny a preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

V tejto veci sa navrhovateľ návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 30. 11. 2011, domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny vo výške 500,86 eura, zmluvného úroku vo výške 139,89 eura, poistného vo výške 7,13 eura, poplatku za výber z bankomatu vo výške 16,03 eura, zmluvnej pokuty vo výške 19,25 eura, sankčného úroku vo výške 4,31- eura, mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 17,89 eura, úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne z čiastky 500,86 eura odo dňa 08. 10. 2009 až do zaplataenia, ako aj náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodňoval tým, že dňa 12. 03. 2008 uzatvoril s odporcom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX a táto zmluva bola zároveň zmluvou o poskytnutí úveru č. XXXXXXXXXXXX s úverovým rámcom vo výške 663,88 eura. Pretože odporca nesplácal úver podľa dohodnutých podmienok, navrhovateľ mu zaslal dňa 22. 09. 2009 výzvu k zaplataeniu celého splatného dlhu vo výške 705,36 eura.

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bola odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 500,86 eura s 8,76% úrokom z omeškania ročne od 08. 10. 2009 do zaplataenia a náhradu trov konania v sume 30 eur, nebol napadnutý odvolaním, preto v tejto časti nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostal výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol a v nadväznosti na to aj výrok o trovách konania.

Odvolací súd preskúmal v dôsledku podaného odvolania navrhovateľom zamietajúcu časť rozsudku súdu prvého stupňa i výrok o trovách konania a dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že v prípade úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, uzatvorenej medzi účastníkmi konania dňa 12. 03. 2008, ide o typickú úverovú zmluvu a zároveň v spodnej časti úverovej zmluvy drobnými písmenami vo vopred formulovanej predtlačí je uvedené, že navrhovateľ a klient podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne okrem iného uzatvárajú zmluvu o poskytnutie revolvingového úveru I. a zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II a to v rozsahu uvedenom na rube tejto listiny a v Úverových podmienkach, evidovanú navrhovateľom pod č. XXXXXXXXXXXX s úverovým rámcom vo výške 663,88 eura. Odvolací súd, zhodne ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že primárnym záujmom odporcu bolo získanie úveru na základe úverovej zmluvy zo dňa 12. 03. 2008 vo výške 11.890,- Sk. Vzhľadom na to, že podpisom úverovej zmluvy sa odporca jedným a tým istým podpisom podpísal na spodnú časť predtlačie listiny, ktorá sa týka aj iného právneho vzťahu a to revolvingového úveru, ktorý mal vzniknúť v budúcnosti, sa súd prvého stupňa správne vo veci zaoberal tým, či medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu platnej zmluvy o revolvingovom úvere, z titulu ktorej sa domáha navrhovateľ plnenia od odporcu v tomto konaní. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je správny záver, že pre absenciu individualizácie zmluvy o revolvingovom úvere v smere náležitostí požadovaných ust. § 4 ods. 2, 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských, a s tým súvisiacim nedostatkom jej písomnej formy predpísanej zákonom k

uzatvoreníu platnej zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere účastníkmi konania nedošlo. Takúto zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru je potrebné považovať za neplatnú aj pre nedodržanie zákonom predpísanej formy (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Navyše podľa názoru odvolacieho súdu je vzhľadom na spôsob vyhotovenia predmetnej úverovej zmluvy, ako aj jej štylizáciu, dôvodné predpokladať, že odporca v postavení priemerného spotrebiteľa ani nemohol vedieť, že spolu s úverovou zmluvou uzatvára i ďalší záväzkový vzťah s navrhovateľom a to zmluvu o revolvingovom úvere.

S ohľadom na námietky navrhovateľa v odvolaní odvolací súd dodáva, že zmluva o revolvingovom úvere ako zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať v zmysle ust. § 4 ods. 1, 3 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch písomnú formu a okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, cenu tovaru alebo poskytnutej služby, identifikáciu vlastníctva, adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, meno a adresu spotrebiteľa, ročnú percentuálnu mieru nákladov, podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, výpočet nákladov, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov a taktiež oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti, sankcie za porušenie zmluvy, podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek, spôsob zániku záväzku zo zmluvy, ako i práva spotrebiteľa podľa § 7 citovaného zákona. Zároveň sa pre platnosť tejto zmluvy vyžaduje naplnenie i základných náležitostí právneho úkonu ustanovených v § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, týkajúce sa vôle (musí byť uzatvorená slobodne a vážne) a prejavu vôle (musí byť určitá a zrozumiteľná), inak je absolútne neplatná s tým, že pred jej uzatvorením musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch a na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie (§ 3 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch).

V prejednávanej veci odvolací súd považuje za potrebné uviesť aj to, že spôsob, ktorým sa navrhovateľ ako poskytovateľ finančných služieb pokúšal uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere je zavádzaním spotrebiteľa. Drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom podsunul v samom závere úverovej zmluvy odporcyni ďalší zmluvný vzťah - zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I. a II. Aj napriek tomu, že odporca úverovú zmluvu podpísal je možné prijať záver v tom, že odporca nemal v úmysle okrem úverovej zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančnej sumy vo výške 11.890,-Sk uzatvoriť aj zmluvu o revolvingovom úvere, preto ju treba v tejto časti zmluvu uzatvorenú účastníkmi konania dňa 12. 03. 2008 považovať za absolútne neplatný právny úkon, pre nedostatok vôle. Vzhľadom k dôvodom uvedeným v rozsudku súdu prvého stupňa aj k dôvodom vyššie uvedeným odvolací súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími argumentmi uvádzanými navrhovateľom v písomne podanom odvolaní.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný odporca, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania v zmysle § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 OSP. V tomto štádiu konania odporcovi žiadne trovy nevznikli a ani o náhradu trov konania podľa § 151 ods. 1 prvej vety OSP nepožiadala. Preto odvolací súd rozhodol, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.